ANUL XII. No. 1324 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 4 Mai 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Consecința cea mai importantă

Victoria de Duminica trecută a avut o sumedenie de înrâuriri, într'o sumedenie de direcții. Pentru footballul național, a însemnat o incontestabilă înviorare, deși rezultatul brut al partidei n'a tradus vreo superioritate tehnică a noastră. Pentru pasionații cari ne-au vrut cu orice chip la Roma, o satisfacție cu atât mai savuroasă, cu cât tenacitatea fizică și morală a celor 11 jucători români a dat peste cap o combinație dolosivă a căpeteniilor din Fifa. Iar pentru noi, prilejul unei constatări îmbucurătoare.

Iat-o: matchul România-Jugoslavia, a fost după cum știți desigur, transmis (repriza secundă) prin radio. Acest lucru inedit la noi a produs în întreaga țară un curent extraordinar în favoarea footballului. Și asta din două motive: 1) retransmisia s'a făcut la o oră când deobiceiu programul societății de radio este mai interesant, astfel că ascultătorii fervenți ai concertelor de muzică ușoară au făcut fără să vrea cunoștință cu footballul și 2) retransmisia s'a făcut într'o perioadă în care mișcarea sportivă era copleșită de nemaipomenitul val de moralizare a tineretului școlar din România. Adică un motiv în plus ca elevii de pretutindeni să fie alături de părinții lor la rendez-vous-ul pe care-l dăduse societatea de radio celora cari vroiau să urmărească dela distanță fazele palpitantului match.

Cu alte cuvinte, pe lângă cei 25.000 spectatori cari au avut posibilitatea să fie Duminică la O. N. E. F., alte câteva sute de mii au trăit alături de echipa României, clipe de intensă emoție sportivă.

Acesta a fost, pentru noi, cel mai însemnat aport al matchului și victoriei de Duminică. Pentrucă—și lucrul poate fi ușor verificat — aproape toți ascultătorii de Duminică ai matchului radio-difuzat, au rămas entuziasmați și de victoria noastră și de... frumusețea jocului de football.

Am stat de vorbă cu foarte mulți radiofoniști, cari au luat pentru prima oară contact cu sportul deabia... în repriza doua a matchului România-Jugoslavia. Neofiți în toată puterea cuvântului, cari au rămas — fără excepție — atașați definitiv unei mișcări pentru care nu aveau, până atunci, niciun fel de pasiune. Din contră, majoritatea era dispusă să primească grossomodo tot ce înșira cu lux de argumente proza înflăcărată a moraliștilor școlari de pe tot cuprinsul țării.

Și am desprins o spovedanie aproape stereotipă: „Frumos a fost domnule. Dacă aș fi știut că așa-i în football, n'aș mai fi dat o ezre atâtor vorbe goale. Și aș fi preferat să fiu și eu printre miile de oameni cari au aclamat frumoasa izbândă românească. La primul prilej, acolo voi fi"...

Iată un procent de spectatori noui pentru cel mai popular sport al nostru. Spectatori recrutați exclusiv de o idee pe care societatea noastră de radio a pus-o în practică, după ce toate posturile similare de pretutindeni o utilizase până la banalizare. Și este azi lucru arhi-cunoscut că nu se desfășoară manifestație sportivă mai răsărită în apus, fără ca microfonul să nu retransmită în întregime peripețiile ei.

De altfel, la Balcaniadă a funcționat pe terasa lojei regale, un microfon, în fața căruia un speacker foarte volubil, transmitea fazele memorabilei finale Jugoslavia-România. Surprins de acest lucru, am cerut, acolo unde trebuia, lămuriri. Și am aflat că se retransmiteau fazele matchului pentru postul... Belgrad, care trimisese la București un speacker special. Operația a necesitat, bineînțeles, pregătiri cu totul speciale, deoarece neexistând cablu București-Belgrad, legătura s'a făcut prin fir telefonic. Iar cheltuelile legate de această retransmisie au depășit bugetul pe o săptămână a postului respectiv. De altfel speackerul jugoslav a retransmis și Duminică partida dela O.N.E.F. Și nu o repriză ca speackerul român...

Dar, în definitiv, mai bine mai târziu decât niciodată. Mai ales că fericitul început s'a dovedit atât de fructuos pentru interesele footballului nostru național, încât se poate trece fără strângere de inimă peste avariția asportivă a societății noastre de radio.

Iată așa dar de ce considerăm... fericita întâmplare drept cea mai importantă consecință a matchului de Duminică.

L. Roșianu

Popularitatea...

— «Noi actorii (a spus Puiu Iancovescu într'un recent festival artistic dela Alhambra) avem convingerea că ne cunoaște toată lumea. Că nu există cineva care să treacă pe lângă noi fără să întoarne capul și să ne identifice: e Tony Bulandra!... Sau: e Vraca!... Regula aceasta nu are nici-o excepție. Dovadă că azi dimineață, venind spre Alhambra, cineva m'a salutat foarte fericit că mă vede, spunându-mi: «Ce mai faci d-le... Notara?..».

Sala, bine înțeles, a râs. Și a aplaudat.

Iancoveseu însă divulgase un mare adevăr. O meteahnă pe care n'au monopolizat-o numai actorii. Pe care nu au epuizat-o aceștia. Care răbufnește din când în când și la oficialii Rombolului.

Cine nu-l cunoaște de pildă pe Costel? Sau pe Nae Lucescu?

Și totuși, chiar și oficialii Rombolului sunt confundați câte odată, stabilind și ei excepții la regula unei popularități destul de răspândită.

D. Luchide, de pildă.

Cine poate pretinde că secretarul general al Federației de football nu este suficient de cunoscut? Este suficient de înalt pentru ca să fie reperat imediat ce intră pe un teren de football. Iar, în cele aproximativ zece ore pe cari le dedică zilnic Rombolului (de nu știu câți ani), a fost vizitat de aproape toți acela cari circulă — cu sau fără sens — prin football.

Și totuși, d. Luchide n'a fost recunoscut Duminecă, la O. N. E. F., de cineva care trebuia să-l cunoască neapărat. Din obligație, măcar. N'a fost recunoscut de fratele unui oficial al Rombolului.

Scena s'a petrecut în tribuna O. N. E. F.-ului.

Asaltat de un spectator foarte insistent, un plasator se străduia — cu oarecare convingere în glas — să-l oprească:

— Toate locurile sunt numerotate! Nu puteți ocupa un loc care nu vă aparține!...

Spectatorul însă — fratele d-lui Bucur Bârsu — era intratabil.

— Vreau să stau și să văd bine.

— Nu aveți dreptate! a intervenit d. Luchide, care trecea întâmplător pe-acolo. Locurile sunt toate rezervate.

D. Bârsu — fratele oficialului — a privit o clipă pe noul său controlor. Apoi, a izbucnit:

— Cine-i domnul? Dela echipa jugoslavă?

Evident, au urmat apoi scuzele de circumstanță cu explicațiile necesare:

— D-ta erai?

— Eu!...

Dar «popularitatea» — ca și în cazul lui Puiu Iancovescu — a jucat aceiași festă tradițională și d-lui Luchide...

CASTOR

Dempsey e pe moarte

PARIS, 4. (Tel. part.). — Din New-York, se anunță:

Dempsey, fostul champion de box, la categoria grea, se află pe moarte, din cauza unei intoxicări generale a sângelui.

O profesionalizare a tennisului mondial în perspectivă?

Jucătorii «internaționali» nu mai sunt pe placul federației franceze de tenis. O ofensivă oarecum ciudată. Dacă campania duce la un rezultat, consecințele vor fi enorme. Și Cupa Davis?

Se cunoaște jalnica situație actuală a tennis-ului francez, acum, la câteva săptămâni de fazele decisive ale cupei Davis.

Intr'adevăr, efectivul, «team»-ului francez este foarte firav. Merlin, Boussus, Bernard în simplu și, poate, încă, anticii Borotra și Brugnon în dublu.

Cu acest efectiv, șansele franceze sunt minime împotriva Australiei, Americei și chiar Japoniei, fără a mai vorbi de Anglia, pe care doar printr'un miracol ar putea spera s'o întâlnească, în «Challenge-Round».

Trebue să recunoaștem că defecțiunea suferită prin trecerea lui Cochet la profesionism a contribuit puternic la această diminuare a valorii echipei franceze.

O reacțiune trebuia să se producă.

Și, cum nu ne putea cere o reamatorizare a lui Cochet, presa franceză — pare-se sub anumite insinuări ale federației de specialitate — a început o campanie susținută pentru revederea statutului de amatori al mai tuturor jucătorilor mari.

O campanie lipsită de tact

Primul vizat este campionul lumii, englezul Fred Perry. I se imputa, printre altele, voiajul în America și Australia, de anul acesta, când a participat, timp de cinci luni, la diverse campionate și turnee.

E cert că britanicul n'a plătit, din buzunarul lui, întreținerea și deplasările. E probabil chiar, ca depozitul său la Barclay Bank să se fi resimțit în bine.

Dar ne pare de un bun gust dubios ca tocmai tennisul francez să arunce cu piatra.

Dacă memoria nu ne înșeală, ni se pare că faimosul Cochet, pe vremea când juca bine, a exploatat până la refuz toate resursele «amatorismului maron». Și ni-l amintim, mare campion al lumii, jucând la Oradia contra unui anonim minoritar, pe o sumă care întrecea costul celor două porții de guiaș, consumate în gara locală și al biletului de tren până la Budapesta, unde «marele Henry» avea de susținut alte matchuri, pentru înfloritorul prestigiu al tennisului francez.

Dar să trecem.

Și să privim campania cu imparțialitatea pe care ne-o acordă atât de modesta noastră situație, pe acest tărâm.

Un lucru e sigur: amatori puri nu se găsesc, printre jucătorii mai răsăriți. Dacă litera regulamentului ar fi aplicată cu toată strășnicia, ar fi profesionist nu numai jucătorul care primește spese pentru deplasări, întreținere, etc., ci toți aceia cari nu-și plătesc cotizația, cari nu-și cumpără mingile cu care joacă *in matchuri*, cari nu plătesc băieții de mingi, *în matchuri*, etc., etc.

Nu este amator, după regulamentele internaționale, orice sportsman care trage vreun folos oarecare, de pe urma dibăciei sau calităților sale, în sportul pe care-l practică.

Or — pentrucă suntem în tennis — cetățeanul care-l practică este obligat să plătească o mie de «scule» trebuincioase: rachete, mingi, teren, băieți, antrenor, etc. Cel mai mare campion ar trebui să facă la fel, chiar în matchurile pentru finala cupei Davis, de pildă, căci abilitatea și calitățile lui nu trebuesc să-i procure vreun avantagiu material sau de orice altă natură.

Face aceasta — nu așii cu reputație mondială — ci măcar jucătorii mai răsăriți?

Toată lumea știe că nu. Dealtfel, această chestiune a amatorismului pur s'a mai pus, în repetate rânduri, în legătură cu Olimpiadele și soluțiunile la care s'a ajuns au fost compromisuri, rușinoase teoretic, dar absolut necesare practic.

O profesionalizare generală

Atunci — și poate tennisului francez, în situația lui actuală, soluția nu i-ar fi chiar atât de displăcută— singura soluție care să ne scape de «qui proquo»-uri și să facă să înceteze campanii interesate și periodice, ar fi tocmai cea inversă.

Adică, neputându-se face din amatori maron, amatori puri, să fie toți transformați în profesioniști. Și, pe urmă să se descurce singuri.

Să nu uităm că aceiași problemă s'a pus, cu câțiva ani în urmă, și footballului. Și aci s'a protestat, s'au făcut profesii de credință și, până la sfârșit, s'a capitulat, recunoscându-se ceeace nu mai putea fi aseuns.

In tennis, situația e sensibil similară. A luat un avânt formidabil, este practicat pe toată fața pământului, rețetele cari se fac sunt impresionante, într'un cuvânt, este copt pentru profesionism.

De altfel, acest amatorism mascat este cel mai puternic indiciu.

Curaj, domnilor!

Și cupa Davis?

«Și cupa Davis», veți întreba.

Evident, este o competiție pentru amatori.

Poate că generalul Davis nu va accepta s'o lase disputată de indivizi, oficial agitați de numărul spectatorilor plătitori sau de dimensiunile «primei». Mai ales că, acum doui ani, a luat atitudine fățișe contra falșilor «gentlemen».

Va fi regretabil. Și se va găsi alt general — dacă nu cumva amiral sau mareșal — care să doneze alt potir argintat.

Dar poate va consimți.

Și atunci vom revedea din nou, aruncați în matchuri decisive, diverși Cochet, Tilden, Richardson, Kozeluh, etc.

Săpăturile archeologice sunt la modă și în mare cinste.

Deci, încodată, ce mai așteptăm?

GHE-TAR

Marcel Thil și-a conservat titlul de campion mondial

...dispunând la puncte de Gustav Roth. Thil este și campion mijlociu al Europei

PARIS 3. (Prin telefon). — In fața unei săli arhipline s'a disputat aseară la Paris, la Palais des sports, matchul Marcel Thil — Gustave Roth pentru titlul de campion mondial la categoria mijlocie.

Marcel Thil își punea în joc numai titlul mondial mijlociu. Titlul de campion semi-greu al Europei, nu era în joc.

Favoritul matchului era Roth.

Spre surprinderea generală însă, Thil a reușit să câștige la puncte, conservându-și un titlu care înainte de match — conform prevederilor generale — tindea spre Roth.

Matchul a avut două faze distincte.

Până în repriza opta, Roth a acumulat neîncetat puncte. Thil n'a intrat în acțiune decât din repriza opta și și-a adjudecat în special ultimele reprize, în timpul cărora — obosit — Roth a încetinit complet alura.

Spectatorii i-au făcut lui Thil o extraordinară manifestație de simpatie.

ROTH NU MAI ESTE CAMPION EUROPEAN

Pierzând în fața lui Thil, Roth a pierdut și titlul de campion al Europei la categoria mijlocie.

Marcel Thil este astăzi deci, posesorul a trei titluri: Campion mijlociu și semi greu al Europei și campion mondial la categoria mijlocie.

Ba plecăm...

După multe comitete
Și ședințe oficiale,
După zeci de controverse
Și Biurouri Federale.

Presă, chibiți, galerie,
Echipieri și toată gama,
Cu bilet de tren sau fără,
Am decis: plecăm la Roma.

Trebuia să mergem, sigur,
Chiar și fără de antren,
Căci de nu, spunea chiar Fifa
Că n'avem nici bani de tren.

Dacă'n ciuda lor, tot mergem,
Căpătăm o satisfacție,
Facem sport cu toată lumea
Și în plus, e și distracție...

Par'că-l văd, Titel Ursache
Cum își potrivește «bascu»
Și se duce la San-Remo
Unde a cântat și Pascu.

Intovărășit de ghiduri
Și de toată quintezența,
Par'că-l văd pe Oscar Wexu
Cum se duce la Florența.

Iar micuțul nostru Dobai
Cum se bagă printre ei,
Să-i dărîme cu o «bombă»
Cum s'a dărîmat Pompei.

Ce paradă, ce onoare,
Ce primire o să fie,
Când veni-vom cu lupoaica
Noastră dela Patriarhie.

Și-apoi trebuie să mergem,
Nu c'ar fi o sarabandă...
Trebuie și în Italia
Să ne facem propagandă.

Jocul nostru'n Capitală
Ni-l admiră doar Fantini,
Vrem să fim priviți de granguri,
Bunăoară Mussolini.

Trebuie să mergem, musai,
E ceva senzațional...
Și-unde pui că se prea poate
Eu să fiu «trimis special».

A. NOL

Numărul viitor al
Gazetei Sporturilor
va apare Luni 7 Mai, la ora 5 dim. în
8 PAGINI MARI

S'a fixat programul campionatului mondial

România va întâlni Cehoslovacia la Triest

ROMA 3. — Azi s'au tras la sorți echipele de football, care participă la primul tur al campionatului mondial ce se dispută în Italia.

Italia va întâlni pe învingătorul matchului dintre Statele Unite și Mexic; Cehoslovacia, cu România; Ungaria, cu Egiptul; Argentina, cu Suedia; Brazilia, cu Spania; Olanda cu Elveția; Austria, cu Franța; Germania, cu Belgia.

*

In sferturile de finală ale campionatului mondial de football se vor disputa următoarele matchuri: echipa învingătoare a matchului Germania — Belgia, cu cea a matchului Argentina — Suedia; echipa învingătoare a matchului Olanda — Elveția, cu cea învingătoare a matchului Cehoslovacia — România; de asemeni, echipa învingătoare a matchului Austria — Franța, cu cea a matchului Ungaria — Egipt; iar cea învingătoare a matchului Brazilia — Spania, cu echipa învingătoare a matchului Italia cu cea învingătoare din matchul Statele Unite — Mexic.

In semi-finală vor fi matchurile următoare: echipa învingătoare a celui de al treilea sfert de finală cu cea învingătoare a celui de al patrulea sfert; a doua echipă câștigătoare a primului sfert de finală cu câștigătoarea celui de al doilea sfert de finală.

Primul tur eliminatoriu va fi în ziua de 27 Mai. Matchul Italia, echipa învingătoare a matchului Statele Unite — Mexic se va juca la Florența; Cehoslovacia — România, la Triest; Ungaria — Egipt, la Neapole; Argentina — Suedia, la Genova; Brazilia — Spania, la Roma; Olanda — Elveția, la Milan; Austria — Franța, la Turin; Germania — Belgia, la Bologna.

O modificare de ultim moment

Azi dimineață s'a telegrafiat din Roma:

Comisiunea pentru organizarea campionatului mondial de football a modificat, după cum urmează, localitățile în care se vor disputa matchurile primului tur al campionatului.

Matchul între Italia și câștigătorul matchului Statele Unite—Mexic se va juca la Roma.

Matchul Argentina—Suedia se va juca la Bologna; matchul Brazilia—Spania la Genua; Germania—Belgia la Florența.

Celelalte matchuri se vor disputa în localitățile deja anunțate.

Al doilea tur se va desfășura după cum urmează: Prima întâlnire între învingătorul matchului Germania—Belgia și învingătorul matchului Argentina—Suedia la Milano; a doua întâlnire între învingătorul matchului Olanda—Elveția și învingătorul matchului România — Cehoslovacia, la Turin; a treia întâlnire între învingătorul matchului Austria—Franța și învingătorul matchului Ungaria—Egipt, la Bologna; a patra întâlnire între învingătorul matchului Brazilia—Spania și învingătorul matchurilor Italia—Statele Unite—Mexic, la Neapole.

In semifinale vor juca la 3 Iunie: învingătorul întâlnirei a treia din al doilea tur cu învingătorul din a patra întâlnire, la Milano; învingătorul din prima întâlnire cu învingătorul din a doua, la Roma.

Finala se va juca la 10 Iunie la Roma.

Finala pentru locurile al doilea și al treilea se va juca la 7 Iunie la Florența, între cele două echipe învinse la semifinale.

Mai există motociclism în România?

Când începe lichidarea șandramalei M. C. R.?

Suntem în miezul sezonului sportiv. In toate domeniile, activitatea bate în plin. Singur motociclismul n'a apucat nici măcar să... clipească. Pentrucă doarme dus încă din toamnă, adică de atunci decând părinții săi vitregi au ajuns la concluzia că nu se mai putea mulge nici o picătură. Vaca prea fusese mulsă ani la rând și prea se înfruptaseră cu sete nesățioșii.., arendași.

Cert este că azi porțile velodromului au rămas închise, iar cei cari încă ar mai găsi timp și bani de cheltuit în slujba motociclismului se răresc dela o zi la alta, trecând mai cu folos printre spectatorii sporturilor cari există cu adevărat. Pentrucă, orice s'ar spune, motociclismul nu pare a mai avea ființă în România.

Cei câțiva conducători ai M. C. R.-ului au uitat că velodromul are, printre alte destinații și pe aceia de a servi motociclismului. Nu e vorbă, și-ar fi adus ei aminte și despre acest lucru, dacă ar fi avut cer titudinea că se mai poate aduna bănet cu ușurința d'n trecut și cu lipsa de control care a permis abaterile grave cari au provocat starea precară de azi.

Deocamdată se sfădesc pe un ciolan «in spe». Pe care, cei dela M. C. R., atâți câți au mai rămas în jurul unui drapel fără perspective, îl întrezăresc la fel de bun la ros, ca și instituția cu porțile închise azi.

Când se vor limpezi lucrurile e greu de precizat. Interesant este însă că în focul luptei pentru achiziționarea de demnități în conducerea noului for, au fost scăpate, cu voe sau nu, anume preciziuni cari privesc activitatea din trecut a nerocosului M. C. R. Și pe cari, oameni în măsură să cunoască la perfecție bucătăria șandramalei din șoseaua Ștefan cel Mare, le-au completat copios, dându-le amploarea cuvenită.

Sunt extrem de interesante aceste completări și nu noi vom fi aceia cari să răpim cetitorilor satisfacția unor revelații de pe urma cărora veleitățile deslănțuite ale profitorilor de eri vor fi crunt retezate pentru viitor.

Sunt mult prea grave lucrurile pe cari le cunoaștem și interesează mult prea mult soarta motociclismului românesc pentru a nu le da la iveală și pentru a nu impune vinovaților toate consecințele necesare.

Va fi o lichidare în toată puterea cuvântului a șandramalei în care motociclismul nostru a cunoscut avânturi nesperate dar în care i s'a închis prea de timpuriu calea consacrării desăvârșite.

Pentrucă, motociclismul are dreptul să trăiască și pentrucă — mai ales — are cine să-l conducă. Nu însă cei cari l-au exploatat până acum.

SFINX